

Fatimské zjavenie v čase zjavenia

Udalosti vo Fatime, ktoré sa odohrávajú v čase druhej polovice prvej svetovej vojny, zaujímajú rôzne postoje. Tak ako každé mimoriadne udalosti rozdeľujú ľudí, ani fatimské udalosti neboli výnimkou. Aj oni rozdeľovali ľudí na tábory. Jedni verili, že deťom sa zjavuje Panna Mária a prináša so sebou posolstvo z neba, ktoré nazývame "tajomstvá". Na druhej strane sú tí, ktorí sú odporcami týchto zjavení a preto nazývajú troch malých pastierikov klamármi a výmyselníkmi.

Tieto postoje jednotlivých ľudí majú jedného menovateľa. A to je duch. Kto akým duchom je naplnený, taký postoj k zjaveniam aj zaujíma. Duch tohoto sveta velí svojim. Aby kládli odpor týmto zjaveniam. Ba nešťítia sa malé deti nielen zastrašovať, ale ich aj viesť na fingovanú popravu. Tu niet čomu sa čudovať, veď Božie slovo nás na to jasne upozorňuje, keď v Skutkoch apoštolov sa pýta: "Prečo odporujete Božiemu Duchu?"

V čase fatimských zjavení sa snaží presadzovať duch slobodomurárstva. A to je práve tento duch, ktorý odporuje Božiemu posolstvu vo Fatime. Tento duch vedie ľudí, aby sa prispôbovali tomuto svetu, hoci Božie slovo nás učí, aby sme sa "nepripodňovali tomu svetu".

Duch tohoto sveta bojuje proti Božiemu duchu a preto tí, čo sú jeho služobníkmi odporujú tým, čo sú služobníkmi Pána. Starosta je logicky proti deťom, ktoré sú otvorené, lebo ich duša je čistá. V nej prebýva Boží duch.

Každý človek, ktorý je spútaný duchom tohoto sveta, či je to už duch žiadostivosti očí, tela, hnevu, nenávisť, závisť, hmotou, alebo túžbou po majetku, peňazí Je pevne zvieraný a to až tak, že už nevidí východisko zo svojej situácie a preto nemá snahu vymaniť sa zo svojho zovretia a pri tom si myslí, že tí druhí konajú zle.

Na posolstvo Panny Márie: "pokánie, pokánie, pokánie", odpovedá svojim odporom. Spútaný zlým duchom robí veľmi ťažko pokánie. Teda s odporom berie liek pre svoju dušu. A práve posolstvá Panny Márie hovoria práve o duchovnom lieku pokánia a modliby.

Deti dôverujú Panne Márii a preto robia práve to, čo im ich Krásna pani hovorí. Keď im povie, aby sa modlili za duše, ktoré idú do zatratenia, tak dokážu prerušiť aj detskú hru a vziať ruženec do rúk a modliť sa za obrátenie hriešnikov. Necítia žiadny odpor k modlitbe a sv. Ruženec sa im nezdá dlhou modlitbou. Berú ho s radostným srdcom do rúk. Ona im prináša duševnú radosť a pokoj, lebo pomáhajú dušiam spútaným zlým duchom. Láska týchto detí mení odpor k modlitbe na radostné stretnutie s Pannou Máriou. Nedokážu ich ani hrozby tohoto sveta odviesť od ich Krásnej pani. Ba čo viac modlitba im dáva takú silu a odvahu, že sa nielen neboja hrozieb, ale sú ochotné pre duše trpieť a aj zomrieť.

Utrpenie je ďalšou žiadosťou Panny Márie, ktoré tlmočí deťom, aby prinášali obety za úbohé duše, ktoré sa rúčia do ztratenia. Deti a zvlášť dievčatá sa boja bolesti utrpenia a preto sa im vyhýbajú. Vieme, že deti veľmi plačú, keď si ublížia. No Fatimské deti nielen, že sa utrpeniu a bolesti nevyhýbajú, ale ho vyhľadávajú. Tešia sa, že môžu trpieť pre duše, ktoré sa rúčia do zatratenia. Ich čisté duše, ktoré vidia viac ako človek tohoto sveta – Panna Mária im dáva nahliadnúť do pekla I do neba – už sa

neboja žiadného utrpenia. Ba, keď sa im vyhrážajú smrťou, ak neodvolajú svoje slová o tom, čo videli a čo im Krásna pani povedala; ostávajú úplne pokojné. Nežiadajú nikoho o pomoc, neplačú, nekričia, lebo vedia, že ich čaká nebo.

Je to úžasné ako tieto deti už netúžia po pozemských veciach. Oni ich rozdávať a delia sa s nimi v duchu slov evanjelia: "Chod', všetko rozdej chudobným, potom príď a nasleduj ma." Toto je pravé pokánie. Deti len o ňom nehovoria, ale ho aj uskutočňujú. Pre nich sa pokánie stáva súčasťou ich pozemského života a ich každodenným pokrmom. Rozdať, podeliť sa a rozdávať sa pre iné duše je im tak blízke, že im to prináša nadprirodzené radosť. Smútok by bol pre nich nedarovať, nepodeliť sa s tým málom, čo majú sami. Nedávajú z nadbytku, ale I z toho mála, čo majú.

Sú preniknuté nadprirodzenou láskou, ktorá im velí milovať bez podmienok. Boží duch ich vedie, aby sa vedeli "za čo a ako sa treba modliť" a dáva im silu a odvahu I v takom čase ako bola vojna a nedostatku, aby sa vedeli podeliť. Boh sa stará o svojich verných. Nikdy nepociťovali nedostatok. Ich nedostatok sa stal dostatkom pre iných. Práve tento nedostatok im otvoril nebo. I tu sa naplňajú slová Pána Ježiša: "Ako ťažko boháč vojde do Božieho kráľovstva." Ich chudoba sa stáva bohostvom lásky na záchranu duší.

Chýr o udalostiach vo Fatime sa postupne rozšíril I do blízkeho I ďalekého okolia. Pochopiteľne, že zvedavosť a túžba vidieť senzácie je jedna z ľudských vlastností. A tak postupom času začínajú prichádzať do Fatimy ľudia z blízka I ďaleka. Zo zvedavcov sa stávajú I ochrancovia detí I úprimní kajúnci, ktorí sa vydávajú na cestu pokánia. Začínajú I napriek odporu zo strany úradov, prijímať fatimské posolstvá, ktoré nebo prostredníctvom Panny Márie tlmočí trom malým pastierikom.

Deti našli v niektorých ľudoch, ktorí uverili, že sa im Panna Mária zjavuje, svojich ochrancov. Snažia sa ich chrániť pred úradmi, aby im neublížovali. Pomohlo to. Deti nakoniec ani nemučili, ani ich nepopravili ako sa im vyhrážali. Viera napomáha vytvárať spoločenstvo a zblízuje ľudí do takej miery, že sú si blízky dušou I srdcom. Láska ich nenecháva ľahostajnými, ale ich vedie pomáhať slabým a bezbranným. Jednoducho nedovoľuje zabíjať a spôsobiť utrpenie. A tu sa už začína prejavovať duch pokánia u tých ľudí, ktorí prijali fatimské posolstvá.

Vyznanie hriechov a zmena života je znakom, že ľahostajnosť o spásu duší sa vytratila z týchto ľudí. Uznanie hriešnosti a vyznanie hriechov je začiatok cesty pokánia, ktorí sa rozhodli vymaniť z pazúrov ducha tohoto sveta. Ľudia prichádzajú na sv. spoveď, aby sa očistili zo svojich hriechov. A tak nachádzajú pokoj pre svoje duše, urovanie sporov. Viera a uznanie svojej hriešnosti I následné prejavenie ľútosti prináša aj telesné uzdravenie, lebo tam, kde sa odstráni hriech I jeho koreň odstráni sa aj vred na tele, ktorý spôsobuje hriech a hriešny život – oddávanie sa žiadostivostiam tela I očí. Oslobodenie od týchto žiadostivostí prináša uzdravenému pokoj duše I radosť srdca. Sú medzi pútnikmi, ktorí prišli s vierou a dôverou do Cova da Iria a potom odišli plní radosti do svojich domov. Zažili zázrak viery a poslušnosti, pretože prijali posolstvo a uverili mu.

Každý človek môže zaujať svoj osobný postoj ku každému posolstvu. Tak ako pri príchode Pána Ježiša na túto zem boli medzi ľuďmi odporcovia, lebo hlásal úplne niečo iné ako žili v duchu tohoto sveta, hoci ho očakávali. Tak aj dnes sú odporcovia, ktorí, ako nás učí sv. Ján, apoštol, "klamú sami seba a Jeho robia luhárom". Tak ako boli I počas jeho narodenia tí, čo ho prijali a stali sa jeho učeníkmi, ktorí rozprávali o

ňom a konali podľa jeho slov. Aj dnes sú mnohí, ktorí uverili v Neho a stali sa Jeho učeníkmi a hovoria o jeho milosrdenstve a žijú ovocie pokánia v duchu slov: "Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma." Áno, sú I dnes takí, čo sa otvárajú Božiemu duchu a v ňom poznávajú jeho slovo a uskutočňujú ho pre budovanie Božieho kráľovstva na tejto zemi, lebo im leží na srdci, aby žiadna duša rútiaca sa do zatratenia, nebola zatratená, ale bola zachránená.

Pane, daj, aby sme brali vážne každé Tvoje radostné posolstvo, ktoré je pre dobro a spásu našich duší a bolo sprostredkované cez kohokoľvek. Nech nikto z nás nie je ľahostajný k fatimským posolstvám, zvlášť k modlitbe sv. Ruženca. Berme ho s radostným srdcom každý deň do rúk a modlime sa ho s Pannou Máriou ako Fatimské deti. A tiež žehnajme a odpúšťajme všetkým bratom a sestram, ktorí sa hriešnym životom vzdialili od Ježiša.